

К

тивності дегідратази цукра-амінополівинової кислоти, а також зростання активності жної фосфатази сироватки, для яких встановлено ефект потенціювання.

Встановлені особливості комбінованої дії ксенобіотиків слід враховувати при збірці профілактичних заходів щодо запобігання токсичного впливу нітратів та сполук міді на старий організм.

Обговорюються спільні та інтимні механізми розвитку інтоксикації при отруєнні гратами і сполуками свинцю.

Власик Л. І., Кметь Т. І., Жуковський О. М., Фувдюр Н. М., Візнюк І. Д.
ГІГІЄНИЧНА ОЦІНКА ПІДГОСТРОГО ВПЛИВУ НІТРАТУ НАТРІЮ ТА ХЛОРИДУ КАДМІЮ У ТВАРИН СТАРОГО ВІКУ З РІЗНИМ ТИПОМ АЦЕТИЛЮВАННЯ

Кафедра гігієни та екології

Буковинський державний медичний університет

У роботі вирішене наукове завдання щодо обґрунтування використання в гігієнічних дослідженнях фенотину ацетилювання, як біомаркера схильності до несприятливого впливу мішаних речовин. На моделях підгострого впливу нітрату натрію і хлориду кадмію з'ясовані особливості та гігієнічне значення біохімічних змін як критеріїв шкідливої дії.

Виявлена висока критеріальна значущість змін біохімічних показників при гігієнічній дії підгострого впливу нітрату натрію та хлориду кадмію. Зокрема, у старих тварин зростає схильність слід виокремити „швидкий” тип ацетилювання, а критеріями шкідливої дії яких є: зниження рівня гемоглобіну на 20%, зростання концентрації метгемоглобіну у 2,9 рази на фоні підвищення кількості вторинних продуктів ліпопероксидації еритроцитів у 2 рази.

Підгостра дія нітрату натрію та хлориду кадмію викликала більш виражене зміщення центральної нервової системи за показником інтегральної поведінкової активності на 93% у „повільних” ацетиляторів старого віку.

За допомогою міжвищого регресійного аналізу виявлено, що порушення поведінкової активності у старих тварин із „повільним” типом ацетилювання відбуваються на фоні зростаючого рівня середньомолекулярних пептидів та концентрації метгемоглобіну, а у „швидких” ацетиляторів – зростання концентрації метгемоглобіну і зниження вмісту вторинних продуктів нерозривного окиснення ліпідів печінки.

З метою забезпечення ефективної профілактики за умов шкідливого впливу мішаних речовин, формування низького ризику, розробки підходів до профілю для різних груп населення пропонується включати у схему постановки токсиколого-гігієнічного експерименту визначення фенотину ацетилювання як способу прогнозування схильності організму до ксенобіотиків. Перспективи подальших досліджень пов'язані з виводженням математичних технологій визначення індивідуальної схильності організму до шкідливого впливу хімічних сполук та розробки на цій основі заходів первинної та вторинної профілактики.

Кушнір О. В., Сидорчук Л. П., Власик Л. І., Жуковський О. В.
ГЕНЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДИСБІОЗУ КИШЕЧНИКУ У ХВОРИХ НА ЕСЕНЦІЙНУ АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ

Кафедра гігієни та екології

Буковинський державний медичний університет

Метою дослідження було вивчення змін видового складу показників мікрофлори порожнини товстої кишки у хворих на есенційну АГ (ЕАГ) залежно від поліморфізму генів ангіотензин-перетворювального ферменту (АСЕ, І/D) та генів рецепторів 1-го типу до ангіотензину ІІ (AGTR1, А1166С).

Обстежено 104 хворих на ЕАГ І-ІІІ стадій: 48,1% (50) жінок і 51,9% (54) чоловіків, середній вік – 53,2±8,7 років, група контролю – 20 практично здорових осіб. Аليل поліморфних ділянок генів АСЕ та AGTR1 визначали методом ПІР аналізу, порожнинну мікрофлору дистального відділу товстої кишки досліджували мікробіологічним методом.

У хворих на ЕАГ ІІ (n=42) і ІІІ (n=48) стадій дисбактеріоз ІІ-ІV ступеня виявляли у 5,1% і 95,9% випадків відповідно, що було вірогідно частіше (p<0,001), ніж у пацієнтів ІІ АГ – 64,3%. Найтяжчі (ІІ-ІV) ступені дисбактеріозу зустрічались у 70,2% (73) хворих на ЕАГ носіїв D-алеля (DD+ID генотипи), при цьому у пацієнтів із DD-генотипом ІІ-ІV ступені тяжкості зустрічались із частотою 82,7% (24), що вірогідно не відрізнялось від частоти